

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ F. A., bytom Z., 2/ J. N., bytom J. 3/ M. O., bytom Z., 4/ R. Ľ., bytom J. 5/ I. B., bytom S., 6/ M. B., bytom S., 7/ J. M., bytom S., 8/ A. K., bytom R., 9/ J. K., bytom S., 10/ P. K., bytom Z., 11/ Ing. P. K., bytom Z., 12/ B. H., bytom M., 13/ J. Ď., bytom D., 14/ H. Ď., bytom Z., 15/ V. G., bytom S., 16/ J. Ď., bytom S., 17/ M. G., bytom H., 18/ M. D., bytom Z., 19/ P. V., bytom S. 20/ Z. D., bytom Z., 21/ M. S., bytom P., 22/ O. L., bytom R., 23/ L. A., bytom Š., 24/ RNDr. V. A., bytom S., 25/ A. K., bytom Z., 26/ M. K., bytom R., 27/ M. Ď., bytom Z., 28/ M. L., bytom S., 29/ J. K., bytom R., 30/ L. K., bytom R., 31/ A. Š., bytom L., 32/ A. C., bytom P. 33/ H. J., bytom U., 34/ Ing. I. J., bytom N., 35/ P. B., bytom Z., 36/ A. K., bytom Z., 37/ E. S., bytom S., 38/ M. Z., bytom Z., 39/ A. B., bytom Z., 40/ H. B., bytom Z., 41/ M. K., bytom S., 42/ J. K., bytom Z., 43/ A. Š., bytom Z., 44/ P. P., bytom P., 45/ J. Š., bytom Z. 46/ H. L., bytom P., 47/ J. B., bytom P., 48/ E. V., bytom L., 49/ P. B., bytom Z. 50/ M. Ď., bytom Š., 51/ Ing. J. B., bytom R., 52/ A. B., bytom M., 53/ A. G., bytom P., 54/ Ľ. J., bytom M., 55/ J. K., bytom L., 56/ Ing. M. K., bytom V., 57/ H. M., bytom H., 58/ I. M., bytom H., 59/ B. O., bytom P., 60/ A. P., bytom Č., 61/ H. P., bytom P., 62/ J. K., bytom S., 63/ Ľ. K., bytom Z. právne zastúpených advokátom JUDr. P. L., P. B. + žalobca 52/ (nezastúpený) proti žalovanému **Krajský pozemkový úrad v Trenčíne**, Nám. Sv. Anny č. 7, Trenčín, *za účasti Slovenského pozemkového fondu Bratislava, Búdkova č. 36, Bratislava, Z. O., P. B.*, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. H/2009/00213-03 zo dňa 19.8.2009, na odvolanie žalobcov 1/, 2/, 3/, 4/, 10/ až 20/, 25/ až 37/, 39/ až 51/, 53/ až 61/ a 63/ proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/83/2009-149 zo dňa 10. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/83/2009-149 zo dňa 10. januára 2011 **v časti zastaveného konania** u žalobcov 1/,

2/, 3/, 4/, 12/, 14/, 18/, 27/, 28/, 29/, 30/, 31/, 32/, 33/, 37/, 46/, 47/, 48/, 49/, 50/, 53/, 54/, 59/
p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej napadnutej časti uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11 S/83/2009-149 zo dňa 10. januára 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalobcom 1/, 2/, 3/, 4/, 12/, 14/, 18/, 27/, 28/, 29/, 30/, 31/, 32/, 33/, 37/, 46/, 47/, 48/, 49/, 50/, 53/, 54/, 59/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením konanie u žalobcov 1/, 2/, 3/, 4/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/, 15/, 16/, 17/, 18/, 19/, 20/, 25/, 26/, 27/, 28/, 29/, 30/, 31/, 32/, 33/, 34/, 35/, 36/, 37/, 39/, 40/, 41/, 42/, 43/, 44/, 45/, 46/, 47/, 48/, 49/, 50/, 51/, 52/, 53/, 54/, 55/, 56/, 57/, 58/, 59/, 60/, 61/ a 63/ zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pred začatím konania vo veci samej skúmal splnenie zákonných podmienok konania v zmysle § 246c ods. 1, § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Z administratívneho spisu zistil, že zo 63 žalobcov odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu zo dňa 1.6.2009 podali len žalobcovia 1/, 2/, 3/, 4/, 12/, 14/, 18/, 27/, 28/, 29/, 30/, 31/, 32/, 33/, 37/, 46/, 47/, 48/, 49/, 50/, 53/, 54/, 59/ (spolu 23 žalobcov). Keďže len títo žalobcovia využili možnosť podať riadny opravný prostriedok, len oni by boli v zmysle § 247 ods. 2 OSP oprávnení podať žalobu. U týchto žalobcov potom súd skúmal včasnosť podania žaloby v zmysle § 250b ods. 1 OSP (do 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni). Z administratívneho spisu súd zistil, že títo žalobcovia prevzali napadnuté rozhodnutie v rozpätí dní od 26.8.2009 do 3.9.2009, takže žalobu mohli podať od 27.10.2009 do 3.11.2009. Žaloba však bola podaná na pošte dňa 6.11.2009 a súdu doručená dňa 9.11.2009, teda oneskorene a keďže zameškanie lehoty nemožno odpustiť, súd konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil.

Žalobcovia 10/, 11/, 13/, 15/, 16/, 17/, 19/, 20/, 25/, 26/, 34/, 35/, 36/, 39/, 40/, 41/, 42/, 43/, 44/, 45/, 51/, 55/, 56/, 57/, 58/, 60/, 61/ a 63/ nepodali riadny opravný prostriedok proti prvostupňovému rozhodnutiu č. H 09/00025-267-BF1 zo dňa 1.6.2009, teda v zmysle § 247

ods. 2 OSP nesplnili zákonnú podmienku na podanie žaloby, a to vyčerpanie možnosti riadneho opravného prostriedku, preto súd konanie aj o ich žalobe zastavil (§ 250d ods. 3 OSP).

Žalobkyňa 52/ ani nepodala odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu, sama nepodala žalobu a ani nespĺnomocnila advokáta na podanie žaloby, preto súd aj v jej prípade konanie zastavil.

Týmto uznesením bolo konanie zastavené len u niektorých žalobcov (spolu 52), u ostatných žalobcov bude konanie pokračovať podľa príslušných ustanovení OSP.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 246c ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov zastaveného konania.

Proti tomuto uzneseniu podali včas odvolanie žalobcovia 1/, 2/, 3/, 4/, 10/ až 20/, 25/ až 37/, 39/ až 51/, 53/ až 61/ a 63/, pretože uvedené rozhodnutie a právny názor prvostupňového súdu považujú za arbitrárne, nesprávne, nemajúce oporu v právnych predpisoch. Majú za to, že predpokladom postupu podľa II hlavy piatej časti OSP je, aby išlo o rozhodnutie po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov a súčasne o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov nadobudlo právoplatnosť. Zákon však nevyžaduje, aby tento opravný prostriedok použil priamo žalobca, postačuje, aby o opravnom prostriedku rozhodol odvolací orgán bez ohľadu na to, kto v správnom konaní podal odvolanie. Preto ak krajský súd zastavil konanie u žalobcov, ktorí nepodali opravný prostriedok proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, postupoval nezákonne a v rozpore s ústavným princípom vyjadreným v čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a § 247 ods.2 OSP a odňal im právo na súdnu ochranu.

Rovnako namietali záver súdu o zmeškaní lehoty uvedenej v § 250b OSP, podľa ktorého „žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť“. Nesúhlasia s právnym názorom, podľa ktorého každému z účastníkov správneho konania začala plynúť dvojmesačná lehota na podania žaloby individuálne, ale za rozhodujúci považujú okamih doručenia rozhodnutia o riadnom opravnom prostriedku

odvolacieho orgánu poslednému z účastníkov, pretože inak by sa mohlo stať, že by nebola splnená podmienka právoplatnosti rozhodnutia podľa § 247 ods. 2 OSP.

Ak by bol odvolací súd prípadne iného právneho názoru, poukazujú na § 250 ods. 1 OSP, podľa ktorého „súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté“, čo znamená, že súd má v predmetnej veci konať so všetkými účastníkmi predmetného správneho konania vrátane opomenutých účastníkov konania, t.j. aj so žalobcami v 1. až 63. rade, takže aj v prípade oneskorene podanej žaloby by súd musel týchto účastníkov pribrať do konania. Z hľadiska hospodárnosti konania nie je preto potrebné zastavovať konanie vo vzťahu k ich osobám.

Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd uznesenie o zastavení konania zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Odvolatelia zároveň žiadajú priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa nestotožňuje so skutočnosťami uvedenými v odvolaní žalobcov. Poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 3Sžo 130/2010 zo dňa 12.07.2010, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že „Medzi procesné podmienky konania v správnom súdnictve stanovené Občianskym súdnym poriadkom patrí aj včasnosť podania žaloby a vyčerpanie riadnych opravných prostriedkov. Nedostatok týchto podmienok je neodstrániteľný a vedie k zastaveniu konania bez meritórneho rozhodnutia.“ Navrhol preto, aby Najvyšší súd SR uznesenie Krajského súdu Trenčín č. 11S/83/2009 zo dňa 10.11.2011 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov, ktoré boli uplatnené v podanom odvolaní a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 OSP), jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je čiastočne opodstatnené. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 v spojení s § 250v ods. 8 OSP.

Ako už uviedol odvolací súd vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, právo na súdnu ochranu zakotvené v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky nie je absolútne, preto ten,

kto chce, aby mu bola poskytnutá súdna ochrana, musí tak urobiť spôsobom a za podmienok stanovených zákonom.

Medzi procesné podmienky konania, za ktorých súd môže konať vo veci a splnenie ktorých musí skúmať, patrí v správnom súdnictve podľa piatej časti OSP aj včasnosť podania žaloby a vyčerpanie riadnych opravných prostriedkov. Nedostatok týchto podmienok konania je neodstrániteľný a preto vždy vedie k zastaveniu konania.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

V prejednávanej veci krajský súd v prípade odvolateľov zastavil konanie z dvoch dôvodov: jednak pre oneskorené podanie žaloby a jednak z dôvodu nevyčerpania riadnych opravných prostriedkov. Pokiaľ ide o zastavenie konania z dôvodu oneskorene podanej žaloby, t.j. po uplynutí lehoty dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že dodržanie tejto lehoty treba u každého žalobcu posudzovať osobitne, pretože zákon neviaže začiatok tejto lehoty na právoplatnosť rozhodnutia, ale na jeho doručenie účastníkovi konania. V tomto smere preto nepovažuje námietky odvolateľov za právne opodstatnené a keďže ustálenie lehôt súdom prvého stupňa namietané nebolo, v časti zastaveného konania z tohto dôvodu u žalobcov 1/, 2/, 3/, 4/, 12/, 14/, 18/, 27/, 28/, 29/, 30/, 31/, 32/, 33/, 37/, 46/, 47/, 48/, 49/, 50/, 53/, 54/, 59/ napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za nesprávnu argumentáciu žalobcov, pokiaľ tvrdia, že aj v prípade oneskorene podanej žaloby má súd povinnosť pribrať ich do konania v zmysle § 250 ods. 1 OSP, pretože táto povinnosť sa nevzťahuje na žalobcov.

Pokiaľ ide o druhý dôvod zastavenia konania, odvolací súd považuje za nesprávny právny názor krajského súdu, že podanie žaloby podľa § 247 OSP je podmienené vyčerpaním riadnych opravných prostriedkov žalobcom. Zákon v tomto prípade iba vyžaduje, aby bola vyčerpaná možnosť riadnych opravných prostriedkov a aby rozhodnutie správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť, ale nevyžaduje, aby tento opravný prostriedok použil priamo žalobca. V časti zastaveného konania z tohto dôvodu preto odvolací súd postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože svojím postupom odňal týmto účastníkom možnosť konať pred súdom. Týka sa to žalobcov 10/, 11/, 13/, 15/, 16/, 17/, 19/, 20/, 25/, 26/, 34/, 35/, 36/, 39/, 40/, 41/, 42/, 43/, 44/, 45/, 51/, 55/, 56/, 57/, 58/, 60/, 61/ a 63/.

O trovách odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd iba vo vzťahu k žalobcom, ktorých sa týka výrok o potvrdení zastaveného konania, a to tak, že im náhradu trov konania nepriznal (§ 246c v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ a § 224 ods. 1 OSP).

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. februára 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková